

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. siječnja 2018. uputio Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság
(Mađarska) – István Bán protiv KP 2000 Kft., Edit Kovács**

(Predmet C-24/18)

(2018/C 221/02)

*Jezik postupka: mađarski***Sud koji je uputio zahtjev**

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: István Bán

Tuženici: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Prethodno pitanje

Predstavlja li propis države članice koji ukida *ex lege*, bez ikakve financijske naknade, pravo korištenja ustanovljeno na poljoprivrednom ili šumskom zemljištu kada novi vlasnik stekne, na temelju ovrhe, nekretninu opterećenu pravom korištenja a da korisnik zemljišta nije primio, u odnosu na to zemljište, potporu poljoprivrednom ili ruralnom razvoju koju financira Europska unija ili Mađarska i koja je uvjetovana obvezom korištenja zemljišta tijekom razdoblja određenog zakonom, ograničenje protivno člancima 49. i 63. UFEU-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. veljače 2018. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság (Mađarska) – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. protiv Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Predmet C-75/18)

(2018/C 221/03)

*Jezik postupka: mađarski***Sud koji je uputio zahtjev**

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Treba li odredbe članka 49., 54., 107. i 108. UFEU-a tumačiti na način da im je protivna nacionalna mjera u okviru koje je učinak nacionalnog propisa (Zakon o posebnom porezu na telekomunikacije) taj da stvarni porezni teret snose porezni obveznici koji su u vlasništvu stranog kapitala te je li taj učinak neizravno diskriminirajući?
2. Je li člancima 107. i 108. UFEU-a protivan nacionalni propis kojim se propisuje obveza plaćanja poreza na promet s progresivnom stopom te je li ta obveza neizravno diskriminirajuća ako je učinak tog poreza to da stvarni porezni teret u najvišim razredima većinom snose porezni obveznici koji su u vlasništvu stranog kapitala i mora li se ta mjera smatrati zabranjenom državnom potporom?
3. Treba li članak 401. Direktive o PDV-u⁽¹⁾ tumačiti na način da mu je protivan nacionalni propis čiji je učinak diskriminacija između stranih i nacionalnih poreznih obveznika, te mora li se poseban porez smatrati porezom koji ima obilježje poreza na promet, odnosno treba li se smatrati porezom na promet koji je usklađen s Direktivom o PDV-u?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. veljače 2018. uputio Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt. protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-126/18)

(2018/C 221/04)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1. Protivi li se odredbama prava Zajednice, odredbama Direktive Vijeća 2006/112/EZ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) (uzimajući obzir osobito članak 183.), te načelima djelotvornosti, izravnog učinka i ekvivalentnosti sudska praksa države članice u skladu s kojom se, prilikom ispitivanja relevantnih odredbi u području zateznih kamata, polazi od premise da nacionalno porezno tijelo nije počinilo povredu (propust) — odnosno, nije zakasnilo kad je riječ o dijelu poreza na dodanu vrijednost koji se ne može vratiti, a odnosi se na neplaćena stjecanja poreznih obveznika — jer je, u trenutku kad je navedeno tijelo donijelo tu odluku, na snazi bilo nacionalno zakonodavstvo koje je povrjeđivalo pravo Zajednice, a Sud je tek kasnije presudio da u njoj sadržan zahtjev nije usklađen s pravom Zajednice? Na ovaj način nacionalna praksa priznala je kao gotovo zakonitu primjenu tog zahtjeva utvrđenog u nacionalnom zakonodavstvu koje je povrjeđivalo pravo Unije do trenutka u kojem ga nacionalni zakonodavac nije formalno stavio izvan snage.